

Калиновий міст

ЧЕРЕЗ ОКЕАН

Якось до урочного центру по вивченню іноземних мов завітав представник Тихоокеанської північно-західної лабораторії США Брайн Горн, котрий працює в м.Славутичі по наданню допомоги в створенні міжнародної науково-технічної лабораторії. Його пропозиція влаштувати зв'язок через комп'ютерну мережу зв'язку системи "Інтернет" учнями урочного центру була прийнята з захопленням.

Через декілька днів до комп'ютерного центру Чорнобильської АЕС завітала перша група учнів старших класів на чолі зі своїм керівником Ларисою Василівною Неретіною. Майже півроку електронне листування проходило між дітьми американського міста Річланд, що розташоване в штаті Вашингтон, і дітьми міста Славутича.

Українські та американські вчені, які займаються створенням міжнародної лабораторії, вирішили зробити дітям сюрприз. Американська делегація, на чолі з директором департаменту ядерної енергетики США Террі Лешем, привезла до Славутича і устаткувала спеціальне обладнання, яке дозволяє через супутник зв'язку по комп'ютерній системі "Інтернет" тримати візуальний зв'язок між респондентами. Вона також взяла на себе всі витрати за користування каналом.

16 липня 1997 року. У Славутичі шоста година вечора. До речі, у Річланді — шоста ранку. Нарешті зв'язок встановлено, і мініатюрна, ледве помітна телекамера на моніторі комп'ютера передала зображення, як прокоментував мер Славутича Володимир Петрович Удовиченко, — "так просто з тарілки на тарілку".

Полетіли в ефір запитання та відповіді... Спочатку відчувалась певна стриманість, хоча славутичани досить хвацько розмовляли англійською мовою, і на тому боці земної кулі їх добре розуміли. Діти є діти. І тих і інших цікавило, які предмети вчать в школі, як займаються спортом, які гуртки відвідують. Виявилось, в американських школах нема гуртків, а існують клуби за інтересами. Потім з'ясувалось, що це ті ж самі гуртки,

тільки з іншою назвою. До армії в американців іти престижно, бо після звільнення із служби вояки мають певні пільги до вступу у вузи.

Під час спілкування можна було спостерігати за реакцією дорослих, яких зібралось чимало в невеличкому приміщенні комп'ютерного центру ЧАЕС та в подібній студії Річланда. Блискали спалахи фотоапаратів, котрі спішили зафіксувати момент телезв'язку між континентами. Обидва мери сиділи поважно, спостерігаючи за екраном. Аж ось дійшла черга і до них. Обмінявшись вітаннями, вони запросили один одного в гості. А Славутицький міський голова пообіцяв американській делегації навіть ланч за свій рахунок.

Аж ось і вичерпано відпущений час, пора прощатись, серед учасників виникає різке пожвавлення. Запитання посипались з обох боків, але невблаганний час сплинув так швидко і несподівано, що останні фрази завили в повітрі.

Екран монітора зафіксував у нерухомості учасників телеконференції, всі ще перебували під враженням події, а Террі Леш в цей час розв'язав мішок, як новорічний Санта Клаус, дістав звідти сувенірні футболки, — подарунок від департаменту атомної енергетики США, і вручив учасникам телеконференції. Потім організатори зустрічі відповіли на запитання журналістів. Перша в Україні телеконференція дітей зацікавила представників Укрінформу, газети "Комсомольская правда", Українського радіо. Відверто кажучи, небагато.

Місто Славутич, відзначалось на пресконференції, поступово стає науковим містом. Тут буде створено міжнародний науково-технічний центр. І дітям Славутича, які закінчать школи, а потім вузи, працювати в ньому.

На космічній тарілці мандрував з фотокамерою
Володимир САВРАН

